

op ved møjsommeligt Arbejde gennem mange Aar, og det er efterhaanden blevet beskyttet af Samfundet; ved Loven om Voldgiftsdomstole, ved Loven om Forligsmandsinstitutionen og paa forskellig anden Maade er disse ordnede Aftaler, Overenskomster, Tariffer, Arbejdstidsbestemmelser blevet omgærdet af Lovbestemmelser med det Formaal at skabe og sikre en virkelig lovlig og bestaaende Tilstand. Men ifølge den moderne Teori, som den højtærede Landbrugsminister forfægter, og som synes at være det nuværende Ministeriums Vimpel, skal alt dette være af det onde. Jeg forstaaer meget godt, at den højtærede Forsvarsminister ikke kan følge med i denne ungdommelige Trang til at rive ned. Jeg forstaaer godt, at den højtærede Forsvarsminister betyder, at han virkelig ikke tænker paa nogen Sammenrottelse mod Arbejderne. Den højtærede Landbrugsminister forsikrede for et Par Dage siden, da han talte, at han havde ogsaa Sympati for Arbejderne, og at han aldrig sagde noget ondt om Arbejderne. Ja, jeg synes unægtelig, at man Sommeren igennem fik et helt andet Indtryk; og naar man læser Taler herfra, hvor afdæmpet den var i Modsætning til Barløsetalen og andre Taler, faar man alligevel et andet Indtryk, end Ministeren altsaa gerne ønsker at fæstne. Men det er jo muligt, at den højtærede Landbrugsminister har det ligesom jeg, at det er Tonen, der er Skyld i det. Som sagt, de Taler, der er holdt, giver Indtryk af, at Landbrugsministeren ikke har nogen større Kærlighed til Arbejderne, i hvert Fald har han det ikke til deres økonomiske Livsvilkaar; men han har det egentlig heller ikke paa anden Vis. Jeg maa nemlig hævde for det første den Opfattelse, at Arbejderne hører med baade til Industrien og til Byerhvervene, og naar man derfor med den Voldsomhed, som Landbrugsministeren har gjort det, angriber Industrien og Byerhvervene og siger mange grimme Ting til disse, angriber man ogsaa de Arbejdere, der hører til disse Industrier og Byerhverv, og jeg skal, da den højtærede Landbrugsminister ikke synes at kunne erindre noget derom, opfriske hans Erindring lidt. Nogle faa Linier fra den Presse, der støtter Ministeriet, vil være tilstrækkeligt til at bringe ham i Erindring om, paa hvilken Maade han har talt om Arbejderne i Industrien og Byerhvervene o. s. v. I September Maaned finder jeg saaledes i et af Regeringens Organer: „Det er da paa urigtigt Grundlag, Landbrugsministeren argumenterer. Hans voldsomme Angreb fremsættes midt under

Ministeriets Overvejelser om Midler mod Industrikrisen. Det er givet, at Landbrugsministeren kun kan gøre Fortræd med sin Agitation. Det vil blive vanskeligere og vanskeligere at faa Befolkningen til at tro paa Regeringens Samfundssyn, naar Hr. Madsen-Mygdal fremdeles berejser Landet og hidser Landbrugsstanden op mod Byerhvervene“. Det er et af Landbrugsministerens støttende Organer, som siger dette om den højtærede Landbrugsminister ... (Stemmer: Hvad er det for et Blad?)... Det er „Nationaltidende“. Det er jo et af de bedste, et af de førende blandt Regeringskoalitionens Hovedstadsblade, som betragter sig selv som det fremmeste og ogsaa ved mange Lejligheder er det i Retning af at støtte Ministeriet. En anden Dag hedder det: „Et fælles Træk karakteriserer disse Taler“ — altsaa ministerielle Taler — „de savner enhver Antydning af positiv Politik. Til Gengæld er de fra Begyndelsen til Slutningen fyldt med voldsomme Angreb paa Byerhvervene.“ Og en anden Dag hedder det: „Landbrugsministeren har nu slaet alle Rekorder i en Tale, han i Tirsdags holdt paa Fyn. Han sammenligner i denne Byerhvervene med de forlorne Sønner, der sidder hjemme og spiller Kort om Fortjenesten, som Landbruget har slidt hjem til Landet. Han taler om de rene Pengeafpresningsaftaler, som baade Handel, Haandværk og Industri og særlig Arbejderne har vedtaget, og han slutter sin Tale, der sent skal glemmes, med en Opfordring til Køberne om at strejke overfor Byerhvervene. Køberstrejken er det rette Middel. Er dette“ — siger Bladet — „er dette at betragte som Løsenet for Regeringens økonomiske Politik? Byerhvervenes Tusinder af arbejdsløse har længe spurgt, hvad Regeringen positivt vil gøre for dem. Fik vi nu endelig med denne Tale Svaret?“ Jeg tror, at i de store Træk er denne Bedømmelse rigtig og ærlig. Det var et af de lyse Øjeblikke, den konservative Presse havde. I saadanne lyse Øjeblikke siger man i Regelen Sandheden. Den højtærede Minister har virkelig paa Møde efter Møde talt disse voldsomme Ord om Byerhvervene og om Arbejderne. Alene den Tendens, som bestandig spores overfor Arbejderne, maa nødvendigvis fremkalde baade Frygt og Harme hos Arbejderne mod Landbrugsministerens Taler. Denne Tendens, der gaar ud paa at faa løst Arbejderne ud af alle Tariffer, alle lovordnede Tilstande, fra al Sikring af Arbejdsløn og Arbejdstid. Arbejderne forstaaer, at dette vilde være indtil 50 Aars Tilbageskridt for dem. Det er dog klart, at det kan de ikke opfatte som en